

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 PŽ-1607/2020-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja FELICITER d.o.o., OIB 33362149552, Sesvete, Marina Studina 40, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb, d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20, protiv tuženika SBERBANK d.d., OIB 78427478595, Zagreb, Varšavska 9, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gugić, Kovačić & Krivić d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52 te umješšača na strani tužitelja 1. META NEKRETNINE d.o.o., OIB 93389782768, Zagreb, Franje Miličevića 45 (sada META SOLUTION d.o.o., OIB 83151931623, Zagreb, Franje Miličevića 45) i 2. JOZO ŠARIĆ, OIB 5721857797, Zagreb, Ulica Božura 12, koje zastupa punomoćnik Krešimir Pejić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Lozo i Partneri iz Zagreba, Varšavska 16, odlučujući o tužiteljevoj žalbi i žalbi umješšača protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/2015 od 23. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2022.

presudio je

Odbijaju se kao neosnovane tužiteljeva i žalba umješšača i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/2015 od 23. siječnja 2020. u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 971.850,00 kn u roku osam dana.

riješio je

I. Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/2015 od 23. siječnja 2020. točke II. izreke u dijelu kojim je s ostatkom parničnog troška u iznosu od 535.125,00 kn tuženik odbijen kao neosnovan.

II. Prihvaća se žalba umješšača i ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/2015 od 23. siječnja 2020. u točki II. izreke u dijelu kojim je

naloženo umješacima solidarno (sa tužiteljem) naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 971.850,00 kn u roku osam dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka od 109.525,00 kn.

Obrazloženje

1. Pobjanom u izreci označenom presudom točkom I.1. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje da su: Ugovor o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007., ovjeren kod javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, Aneksi tom ugovoru te Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 27. studenoga 2007., ništetni, te bez pravnog učinka. Također zahtjeva da se naloži tuženiku vratiti sve što je primio temeljem predmetnog Ugovora o kreditu, Aneksa tom ugovoru i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama, na način da se nalaže tuženiku izbrisati založno pravo u iznosu od 3.400.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, s redovnom kamatom i svim drugim kamatama, naknadama i troškovima na nekretninama pobliže navedenih u izreci (I.2.) te da se naloži zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Stalna služba Sesvete da izvrši upis brisanja založnog prava (I.3.) Zatim da se naloži tuženiku predati zadužnicu koju je tužitelj izdao i predao tuženiku te dvije vlastite mjenice koje je tužitelj izdao i predao tuženiku, sve u roku 8 dana (I.4.), isplatiti tužitelju iznos od 15.305.736,03 kn sa zateznim kamatama (I.5.) i naknadi troškove postupka sa zateznim kamatama (I.6.). Nadalje, točkom 1A) izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje da su Ugovor o kreditu broj 500894 od 27.11.2007., Aneksi tom Ugovor o kreditu broj 500894 te Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 27. studenog 2007., nepostojeći te bez pravnog učinka. Točkom II naloženo je tužitelju i umješacima solidarno naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 971.850,00 kn u roku osam dana, dok je s ostatkom parničnog troška u iznosu od 535.125,00 kn tuženik odbijen kao neosnovan.

2. Nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u isprave priložene spisu i financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, sud je utvrdio da tužbeni zahtjevi nisu osnovani te ih je odbio, pozivom na odredbe čl. 49., čl. 41. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11 – pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD) te čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO). Odluku o troškovima ovog postupka sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s odredbom čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Protiv navedene presude, tužitelj i umješaci na stani tužitelja, podnijeli su žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom drugostupanjskom sudu presudu preinačiti, podredno ju ukinuti. Žalitelji u bitnom

navode da je presuda u cijelosti nezakonita i zahvaćena bitnom povredom iz čl. 354. st. 2. t. 11 ZPP-a, jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, stoga što su u njoj navedeni razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni, s obzirom da se na većinu tužiteljevih navoda, sud u pobijanoj presudi ne osvrće. Tužitelj u opširnoj žalbi u kojoj iznosi obrazloženje pobijane presude i ponavlja navode iznesene tijekom prvostupanjskog postupaka, ističe kako nije jasno na temelju čega je sud utvrdio da je Jozo Šarić, jedini član društva Meta nekretnine d.o.o. te da je takav navod protivan podacima koji su dostupni u javnom upisniku – sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu, kao i priloženim ispravama u spisu. Navodi da Jozo Šarić nije, niti je ikada bio jedini član društva Meta nekretnine d.o.o. Umješači posebno osporavaju točku II. izreke kojom je odlučeno o troškovima parničnog postupka na način da tužitelj i umješači solidarno naknade tuženiku troškove parničnog postupka. Umješači ističu kako iz obrazloženja ostaje nejasno iz kojih razloga je sud naložio da su umješači, solidarno s tužiteljem, dužni nadoknaditi parnični trošak. Presuda u tom dijelu ne sadrži bilo kakve razloge, niti je istu moguće valjano ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka. Navode da nigdje u zakonu o parničnom postupku nije predviđena mogućnost da umješač, solidarno sa stankom kojoj se pridružio, nadoknađuje trošak protivnoj strani pa ne postoji mogućnost da umješač bude solidarno obvezan na naknadu parničnog troška cjelokupnog postupka. Nije jasno kako bi umješač mogao snositi troškove koji su nastali prije nego se uopće umješao u parnicu, a posebice nije jasno kako bi mogao uzrokovati trošak radnjama dok se nije niti uključio u postupak te da bi trošak nastao neovisno o umješačima.

4. U odgovoru na žalbe, tuženik osporava žalbene navode, predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu uz naknadu troškova žalbenog postupka od 109.525,00 kn.

5. Tužiteljeva i žalba umješača djelomično nisu dopuštene, a djelomično nisu osnovane, a djelomično su osnovane.

6. Tužitelj i umješači nemaju pravni interes za podnošenje žalbe podnesene protiv točke II. izreke presude u dijelu kojim je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 535.125,00 kn odbijen kao neosnovan, jer su u navedenom dijelu uspjeli u prvostupanjskom postupku. Stoga je sukladno odredbi čl. 367., u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a, riješeno kao u točki I. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

7. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu, osim u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju i umješačima solidarno naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka. Presuda u tom dijelu ne sadrži bilo kakve razloge, niti je istu moguće valjano ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Sukladno odredbi članka čl. 373. i čl. 373.a ZPP-a, ovaj sud može donijeti odluku u predmetnoj pravnoj stvari.

8. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je predmet ovog postupka zahtjev za utvrđenje ništetnosti, odnosno utvrđenje da su nepostojeći i bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj 500894 od 27. studenog 2007., Aneks broj 1. od 29. srpnja 2009., Aneks broj 2. od 21. kolovoza 2009., Aneks broj 3. od 17. rujna 2010. i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 27. studenog 2007., na kojem postoji tekst potvrde o solemnizaciji pod brojem OV 18524/2007 dana 27. studenoga 2007. javnog bilježnika Obrenije Ribarić; traži se povrat svega što je tuženik primio po ništetnim pravnim poslovima i Sporazumu, brisanje uknjižbe prava zaloga u zemljišnim knjigama, kao i uspostavu ranijeg zk. stanja na nekretninama iz izreke presude. Radi se o tužbi u smislu odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a, s dva tužbena zahtjeva u objektivnoj eventualnoj kumulaciji. Prvi (glavni) usmjeren je na utvrđenje ništetnosti, drugi (eventualni), na utvrđenje da su navedeni Ugovor o kreditu broj 500894, Aneksi i Sporazum radi osiguranja od 27. studenog 2007. - nepostojeći i bez pravnog učinka.

9. Nesporno je da su stranke sklopile Ugovor o kreditu, Anekse-e i Sporazume, koje je tuženik kao kreditor sklopio s tužiteljem kao korisnikom kredita i založnim dužnikom. Tužitelj, kao korisnik kredita (dužnik), Branko Naglič i Ljiljana Vučemilo kao založni dužnici, a Meta nekretnine d.o.o. i Jozo Šarić kao jamci platci, čime su se oni obvezali ispuniti dužnikovu (ovdje tužitelj) obvezu iz navedenog Ugovora o kreditu uz tužitelja.

10. Sporno je da li su predmetni Ugovor, Anex-i i Sporazum zaključeni protivno odredbi čl. 49., a u svezi s čl. 41. st. 3 ZTD-a pa da kao takvi predstavljaju ugovore zaključene sa samim sobom.

11. Ocjena je prvostupanjskog suda da nisu ispunjeni uvjeti za primjenu odredbi iz čl. 41. u vezi s čl. 49. ZTD-a, uz obrazloženja da se u ovom slučaju ne radi o ograničenju u zastupanju koja društvo postavlja svojim članovima uprave i koja se upisuju u sudski registar, nego ograničenju članova uprave pri sklapanju određenih pravnih poslova koje je propisano zakonom.

12. Prema odredbi čl. 41. st. 1. ZTD-a ovlast za zastupanje trgovačkog društva po zakonu imaju osobe koje su za pojedini oblik toga društva određene odredbama ovoga Zakona. Prema st. 2., osobe koje zastupaju trgovačko društvu u smislu odredbe st. 1. ovoga članka, te ograničenja njihovih ovlasti ako djeluju prema trećim osobama, upisuju se u sudski registar. Nadalje, prema st. 3., na zastupnike društva iz st. 1. ovoga članka odnosi se ograničenje iz čl. 49. ovoga Zakona.

13. Odredbe čl. 41. - 58. ZTD-a opće su odredbe o zastupanju trgovačkih društava, s tim da je odredbama kojima se uređuju pojedina trgovačka društva pobliže propisano tko sve može biti zastupnik po zakonu, ovlaštenja tih zastupnika i ograničenja u zastupanju. Zabrana sklapanja ugovora sa samim sobom (čl. 49. ZTD-a) odnosi se na sve zastupnike, pa tako i na zastupnike po zakonu.

14. Prema čl. 49. ZTD-a kojim je regulirano „Sklapanje ugovora sa samim sobom“, prokurist ne može bez posebne ovlasti trgovačkog društva nastupati kao

druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba.

15. Ova odredba o zabrani sklapanja ugovora sa samim sobom bez posebne ovlasti primjenjuje se i na ostale osobe koje zastupaju trgovačko društvo. Zabrana je logična jer polazi od nečega što je prirodno, tj. da ista osoba neće podjednako štiti svoje interese i interese društva. Prokurist ipak može nastupiti na obje strane – kao prokurist koji sklapa ugovor u ime društva, a na drugoj strani kao osoba koja sklapa ugovor u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba ili u ime i za račun drugih osoba – pod uvjetom da ima posebnu ovlast trgovačkog društva. Zabrana sklapanja ugovora sa samim sobom odnosi se i na zastupnike po zakonu (arg. iz čl. 41. st. 3. ZTD-a). Prema navedenim zakonskim odredbama članovi uprave, kao zastupnici trgovačkih društava po zakonu, ograničeni su u svojoj ovlasti za zastupanje tako što bez posebne ovlasti društva ne mogu nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba ili u ime i za račun drugih osoba. Za zabranu je dovoljno da se član uprave nalazi u nekom od navedenih svojstava na obje ugovorne strane, jer to pobuđuje sumnju u postojanje sukoba interesa.

16. Prvostupanjski je sud utvrdio da je u tom pravnom poslu tužitelj nastupao kao korisnik kredita (dužnik), Branko Naglić i Ljiljana Vučemilo kao založni dužnici, a umještači: Meta nekretnine d.o.o. (kojeg je kao ovlaštena osoba za zastupanje, zastupao Jozo Šarić) i Jozo Šarić - kao jamci platci, čime su se oni obvezali ispuniti dužnikovu obvezu iz navedenog Ugovora o kreditu uz tužitelja. Umještači, kao jamci platci osobno su se obvezali kao pravna i fizička osoba, a ne kao direktor tj. član uprave društva tužitelja, za što bi mu bila potrebna suglasnost skupštine društva, poboljšavajući time pravnu poziciju tužitelja, u smislu odredbe čl. 104. ZOO-a.

17. Da bi se povrijedila zabrana sklapanja ugovora sa samim sobom iz čl. 49. ZTD-a, a u svezi s čl. 41 st. 3. ZTD-a, potrebno je da član uprave trgovačkog društva kao zakonski zastupnik nastupa kao druga ugovorna strana i s društvom sklapa ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime, a za račun drugih osoba ili u ime i za račun drugih osoba, bez posebne ovlasti.

18. Pravilan je stoga zaključak prvostupanjskog suda da nisu ispunjeni uvjeti za utvrđenje ništetnim navedenih pravnih poslova, budući da iz priloženog Ugovora o kreditu, Aneksa i Sporazuma, proizlazi da su tužitelj (kao korisnik kredita i dužnik) i oba umještača Meta nekretnine d.o.o. i Jozo Šarić, nastupala kao jedna ugovorna strana, a tuženik (banka-kreditor i vjerovnik) kao druga ugovorna strana. Iz predmetnih isprava, jasnim proizlazi kako to pravilno utvrđuje prvostupanjski sud da su na jednoj ugovornoj strani banka kao kreditor odnosno vjerovnik, a na drugoj ugovornoj strani su tužitelj kao korisnik kredita ujedno i založni dužnik; i umještači Jozo Šarić i Meta nekretnine d.o.o., kao jamci platci.

19. Temeljem odredbe čl. 104. ZOO-a jamac se ugovorom o jamstvu ne obvezuje glavnom dužniku, već se obvezuje vjerovniku da će ispuniti valjanu i dospjelu obvezu dužnika, u ovom slučaju tužitelja. Vjerovnik u navedenom obveznom odnosu prema Ugovoru o kreditu je tuženik, a umještači na strani tužitelja su se kao

jamci obvezali ispuniti valjanu i dospjelu obvezu tužitelja, ako on to ne učini. Sukladno odredbi čl. 111. st. 1. ZOO-a, od jamca se može zahtijevati ispunjenje obveze ako je glavni dužnik ne ispuni u roku određenom u pisanom pozivu. U stavku 3. istog članka navedeno je da ako se jamac obvezao kao jamac-platac, odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme. U navedenom Ugovoru o kreditu, umješači su se obvezali kao jamci-platci za tužitelja, a prema tuženiku.

20. Prvostupanjski je sud pravilno utvrdio neosnovanim tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti, jer nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe čl. 322. st. 1. ZOO-a niti uvjeti za primjenu određenja iz čl. 282. ZOO-a, tako da nema osnove niti za vraćanjem svega onoga što je tuženik primio po osnovi tog Ugovora, Aneks-a i Sporazuma, a neosnovan je i dio zahtjeva kojim se nalaže uspostava ranijeg stanja u zemljišnim knjigama, uz upis brisanja založnog prava na nekretninama poblje opisanih u izreci ove presude. Prema odredbi čl. 322. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Pravilno prvostupanjski sud smatra da nisu ispunjeni uvjeti za ništavost iz odredbe čl. 322. ZOO-a, budući da nisu povrijeđene odredbe čl. 41. i čl. 49. ZTD-a.

21. I eventualno kumulirani tužbeni zahtjev na utvrđenje da su predmetni Ugovor o kreditu, Aneksi i Sporazum, nepostojeći i bez pravnog učinka, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio neosnovanim, uz obrazloženje da su postojale i postoje bitne pretpostavke za nastanak tih Ugovora, koje su u cijelosti ispunjene od strane tuženika.

22. Pravilno je sud utvrdio iz Ugovora i Aneksa te Sporazuma da su sve ugovorne strane postigle suglasnost za sklapanje tih Ugovora, a što su potvrdile i svojim potpisom na tim Ugovorima i Sporazumima, te su predmetni Ugovori i solemnizirani kod javnog bilježnika. Zakon o obveznim odnosima pod nevaljanošću ugovora uređuje ništetne (čl. 322. - 328. ZOO-a) i pobojne ugovore (čl. 330. - 335. ZOO-a), neizravno spominje nepostojeće ugovore u čl. 282. ZOO-a (nesporazum), jer kad dođe do nespোরазума (o prirodi ugovora, ili o osnovi ili o predmetu obveze, ugovor ne nastaje), dakle on je nepostojeći. Kod nepostojećih ugovora nisu uopće ispunjene pretpostavke za nastanak ugovora, jer nije postignuta suglasnost volja za sklapanje ugovora, a što je bitan sastojak da bi ugovor uopće nastao. Kod ništetnih ugovora ispunjene su pretpostavke za nastanak ugovora, ali oni ne proizvode pravne učinke jer su protivne javnom poretku, dok kod nepostojećih ugovora nisu uopće ispunjene pretpostavke za nastanak ugovora, jer nije postignuta suglasnost volja za sklapanje ugovora. Ništetni ugovori imaju takve nedostatke u bitnim potrepštinama za sklapanje ugovora koji čine povredu javnog poretka, pa zakonodavac propisuje oštru sankciju, tj. takvi ugovori nemaju pravnih učinaka, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo (čl. 322. st. 1. ZOO-a). Pobojni ugovori su takvi koji su valjani od trenutka sklapanja ugovora, te izazivaju predviđene pravne učinke, ali se zbog određenih nedostataka koji su blaže prirode, pa je i sankcija blaža, mogu pobijati i

proglasiti nevaljanim (poništenim). U pravnoj znanosti ističe se potreba za trećom gradacijom nevaljanih ugovora – tzv. nepostojećih ugovora. Nepostojeći ugovori bili bi oni kojima nedostaje jedan ili više bitnih potrepština za nastanak ugovora. Nepostojeći ugovori se temelje na pretpostavci nepostojanja bitnih potrepština za nastanak ugovora, dok su kod ništetnih ugovora te pretpostavke ispunjene, ali je opstojnost ugovora zabranjena prisilnim propisima ili moralom određenoga društva. Dok nepostojeći ugovor uopće ne postoji, ništetni ugovor postoji stvarno, makar ne i pravno pa stoga i ne proizvodi pravne učinke. Prema odredbi čl. 322. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

23. Pravilno je stoga utvrđenje prvostupanjskog suda da nisu ispunjene pretpostavke ni za utvrđenje ništavosti predmetnog Ugovora o kreditu, Aneksa tom ugovoru te Sporazuma od 27. studenog 2007., kao ni za utvrđenje da su navedene isprave nepostojeće i bez pravnog učinka, slijedom čega je pravilno odbijen i prvi i drugi tužbeni zahtjev.

24. Neosnovanim se ukazuje žalbeni navod da je presuda nerazumljiva te je se ne može ispitati jer su u njoj navedeni razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni. Okolnost daje prvostupanjski sud u dijelu obrazloženja odluke naveo da je Jozo Šarić, jedini član društva Meta nekretnine d.o.o. i jedini član uprave tog društva, nije ni od kakvog utjecaja na pravilnost i zakonitost odluke. Naime, nesporno je da je Jozo Šarić u sporno vrijeme bio član uprave društva Meta nekretnine d.o.o., što proizlazi iz povijesnog izvataka iz sudskog registra za subjekt upisa, i koji je kao osoba ovlaštena za zastupanje u ime jamca platca Meta nekretnine d.o.o. potpisa predmetni Ugovor o kreditu; te i fizička osoba u svojstvu jamca platca. Također je nesporno da je Jozo Šarić kao osoba ovlaštena za zastupanje društva Felicitar d.o.o., u ime korisnika kredita sklopila ugovor o kreditu. Činjenica da Jozo Šarić nije, niti je ikada bio jedini član društva Meta nekretnine d.o.o. nije ni od kakvog utjecaja na pravilnost odluke, budući je nesporno isti bio osoba ovlaštena za zastupanje što je odlučna činjenica.

25. Pravilno tužitelj i umješači upiru na točku II. izreke kojom je odlučeno o troškovima parničnog postupka na način da su tužitelj i umješači solidarno dužni naknaditi tuženiku troškove. Presuda u tom dijelu ne sadrži razloge, niti je istu moguće valjano ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka. Odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a, propisana je mogućnost da umješač na strani stranke koja je izgubila parnicu, bude obvezan nadoknaditi troškove koje je uzrokovao svojim radnjama. Umješaču se može naložiti plaćanje samo i isključivo troškova koji su uzrokovani njegovim radnjama, a što sud u presudi mora jasno obrazložiti i za to dati valjane razloge. Za troškove nastale prije nego se uopće umješao u parnicu, kao ni za troškove kojima bi uzrokovao svojim radnjama dok se nije niti uključio u postupak, ne može ih sud obvezati na da solidarno snose troškove. Za tri radnje koje su umješači poduzeli – pristupili na dva ročišta i predali jedan podnesak po ocjeni ovoga suda niti jednom od poduzetih radnji umješači u ovom predmetu nisu mogli uzrokovati bilo kakav trošak, a koji u svakom slučaju ne bi nastao u ovom predmetu. Ista ročišta bila bi održana i bez umješača, te bi isti trošak

nastao neovisno o umješacima. Stoga je odluku o trošku u dijelu kojim se nalaže umješacima s tužiteljem solidarno naknaditi trošak, valjao ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovan postupak, kao u točki II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

26. Stoga je, suprotno žalbenim navodima, na pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo te pravilno odlučio o tužbenom zahtjevu. Žalbenim razlozima žalitelji nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

27. Slijedom navedenog, nisu osnovani žalbeni razlozi koje navode žalitelji niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa su na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, žalbe odbijene kao neosnovane i potvrđena prvostupanjska presuda, kao u izreci ove drugostupanjske presude.

28. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu, budući da ova postupovna radnja nije bila potrebna za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, stoga je odlučeno kao točki III. izreke rješenja na temelju odredbe čl. 166. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 15. veljače 2022.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA ZUBOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
09-03-2022
10:10:36

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ZUBOVIĆ
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović